

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L
84:1 - 24**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2643

Mårbacka, Sunne 13.5.1918

Käraste !

Jo, nu först svar på frågan. Mitt sista kontrakt var så, som jag tror jag skrev till dig. Två tusen i ~~1~~ betalning för överlåtningsrätten och sedan två öre för filmmeter, vilket gör en femhundra^{na} för Sverige, men om lyckan är god, och filmen går över hela världen kunde det ju bli liten affär av. Under detta skall du naturligtvis inte gå. Och kom ihåg, att du får för varje filmmeter såväl in-som utländsk. Du kan ju också begära en en gångs avgift på en tre eller fyra tusen. Inspelningskostnaderna äro ju ofantliga, ~~men~~^{och} ännu så länge tänka filmdirektörerna mest på dessa och det litterära värdet står i bakgrunden. Jag tror ~~nog~~ inte, att de alls förstå värdet av det litterära, men jag tror nog, att de fått lära en del. Det är publiken som skall uppfostra dem, och vi skola uppfostra publiken. Sjöströms hjälpare heter Stiller, tror jag, ett fullkomligt obekant namn.

Kära du, vad solen skiner nu igen efter dessa molniga och kalla dagar och vad det blåser. Våren går så långsamt framåt. Det är som vågade den inte komma fram. fruktar väl en ny snödriva, fruktar jag. Fröken påstår, att det är spått, att det skall bli sju torkår. Det första var 1911 och nu skulle det alltså vara det sista. I denna förhoppning lever jag och ser med temligt lugn, att regnet låter vänta på sig. Bäst att vänta det värsta, och när det till på köpet är förutsagt, så blir det väl ingen förskoning, men nog är det säkert, att vi behövde ett riktigt fruktbart år. Jag har sådana där personer i tankarna som frökens syster, Otto Hammargren och Alma Schenson. De äro nästan hemfallna åt hungersnöd, om de inte fingo hjälp av ^{någon} ~~en~~ och andra. Jag såg, att bostadsnödsfrågan i Göteborg är på tapeten. Hus att bo i, det är nog det

är så pörfjust i sina kläder, Han är allra litigjort för hur net, att folk gervakt på henne.
Han är märkare än i fjöl, men nu har han en dålig period. Det gör väl över.
Tack för hela det vildiga brevet, som jag hade en riktigt underhållande stund med att läsa.
Ja många gata hetsningar från din sida.

mest trängande.

Ja, också frågade du efter min bok. Jag kan inte svara annat än att jag skriver, för nog blir det någon sida om dagen, ^{mest} kära du, jag har ännu inte funnit den rätta stilen, utan jag är beredd på att få göra om alltsammans. Men jag har kommit så långt, att jag inte byter om ämne i leda och förtvivlan för varje dag, såsom jag gjorde i vintras, utan nu växer manuskripthögen. Jag skulle vilja ha dessa mina utkast färdiga, tills Juli och sedan bara ha att sätta stil på det hela i senare delen av sommaren, Gud vet, om jag är så lycklig, att jag kan visa dig något eller rådslå med dig om något i Juli. Ju äldre man blir, ju räddare och osäkrare blir man och mer och mer rädd för att kritik skall komma en att kasta hela buntan ifrån sig. I dag kom ett glatt brev från Selander angående Vinterballaden. Han talar med riktig glädje om hur han ämnar ordna med affischer, kulisser och dylikt. Blichingberg skall spela både Herr Arne och sonen herr Sune, men för att detta skall gå för sig måste en liten ändring göras i stycket, och det var detta han skrev om. Jag får lov att göra en undskyllan för Hedqvist, för hur det nu kan vara, så har han lärt sig att bli ärlig. Han har under hela denna turne, skickat redogörelser och honorar lika ordentligt som om det skulle vara Selander själv.

Det har gått mycket bra för honom och det är inga små summor, som han har glömt att redovisa, ^{korat} det kan jag se av det jag nu får in.

I lördags voro vi på middag, vi äro inte så alldeles utan alla nöjen här i Emtervik heller, skall jag säga. Det var i Haget och bjudna voro Chölers, Dahlgrens, och vi två här. Det var just lagom i de små rummen och som det vanligen brukar, så var det bra därborta. Middagen var lyckad och alla voro vänliga, fastän de väl hata varandra, men det gör inte så mycket med värmlänningar. Men du kan inte tänka dig vad Ellen har tagit sig till med att svära. Förr gjorde han det inte i min närvaro, men nu har jag märkt det flera gånger. . Det är sabla och jädrans och dylikt. En sådan ide. Det är just det som folket inte kan tåla hos en överordnad. Ibland herrskap gör det knappast så mycket, fast nog är det en svår förbrytelse. Lillan är inte nå lera just nu, Han har en period av fäpansiga, han